

Stalno preverjanje stališč

Iz zapisnikov o delu konference delegacij in neposrednih razgovorov ugotavljamo, da delegacije v OZD proučujejo skupščinsko gradivo, se povezujejo v konference delegacij preko katerih pošiljajo svoje delegate v zbor združenega dela skupščine občine. Večina delegacij predvsem tistih, ki delajo v dobro organiziranih organizacijah združenega dela so že sprejele sporazume o oblikovanju konference delegacij in se njihovi delegati tudi redno udeležujejo sestankov konferenc. Manj aktivni so delegati v tistih organizacijah združenega dela, oz. kjer delovna skupnost šteje le nekaj članov. Notranje delo v konferencah delegacij se oblikuje na osnovi sprejetih poslovnikov o delu konference delegacij. Organizacijsko je torej delo delegacij steklo, v vsebinskem pogledu pa se odpira vrsta vprašanj.

ODNOS DELEGACIJ DO ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA

Delegacija ima z ustavo predvidene pravice in dolžnosti, med katerimi je tudi odgovornost delegacije do delovnih ljudi, ki so delegate izvolili. Zaradi tega je delegacija dolžna, da pred samoupravne organe OZD oziroma na zbor delavcev prinaša vsa tista vprašanja, ki so posebnega pomena za organizacijo združenega dela še pred

odločanjem o teh vprašanjih v skupščini. Delegacija je dolžna obveščati organizacijo združenega dela o delu skupščine, o delu delegatov v skupščini kot tudi občasno poročati zboru delavcev — volilcem o svojem delu.

V ne tako malo delovnih organizacijah so samoupravni organi razpravljali o delegacijah le takrat, predno so bile izvoljene in so sprejemali pristopne izjave za vključitev svoje delegacije v konferenco delegacij. Potlej so delegacije prepustili več ali manj, da so delale kakor so vedele in znale. Med vprašanji o njihovem delu niso redka vprašanja o metodah dela delegacije, predvsem pa še naslednje vprašanje: Ali delegacija lahko samostojno odloča o vprašanjih, ki so na dnevnem redu zbora združenega dela skupščine občine in ki imajo za delovno organizacijo materialne posledice? Ali se mora delegacija prej o teh vprašanjih posvetovati z zborom delavcev in dobiti soglasje, da samoupravni akti delovnih organizacij po večini vsebujejo le nekaj načelnih določil o formiranju delegacij, manjkajo pa konkretne opredelitve odnosov delegacija — zbor delavcev — samoupravni organi — družbenopolitične organizacije itd.

Če izhajamo iz ustavne opredelitve vloge delegacije, potem

lahko delegacija o določenih vprašanjih, ki so na dnevnem redu skupščine samostojno razpravlja in zavzema stališča. O vprašanjih posebnega interesa za OZD pa mora verificirati svoja stališča s samoupravnimi organi OZD, oziroma zborom delovnih ljudi. Katera so vprašanja posebnega interesa za VZD pa mora verificirati svoja stališča s samoupravnimi organi OZD oziroma zborom delovnih ljudi. Katera so vprašanja posebnega interesa in pred katere organe v OZD naj gredo v predhodno razpravo, ni možno dati konkretnega napotila, verjetno pa so to vsa vprašanja, ki posredno ali neposredno vplivajo na poslovanje organizacije združenega dela, na rezultate poslovanja, materialni položaj delovnih ljudi, pogoje gospodarjenja, kadrovske politike itd.

Navedene pravice, dolžnosti in obveznosti delegacije do organizacije združenega dela je nujno določiti v statutu OZD oziroma v drugih splošnih aktih.

Tudi glede obveščanja o delu skupščine družbenopolitične skupnosti je potrebno določiti v statutu OZD način obveščanja. Pri tem je priporočljivo, da se uporabljajo vsa razpoložljiva sredstva informiranja v OZD, tako prek internih glasil, oglasnih desk kot javno obveščanje na zborskih delovnih ljudi.

Poročilo delegacije o svojem delu zboru delovnih ljudi ne smemo enačiti z vprašanjem informiranja delovnih ljudi o delu skupščine, o organizaciji razprav, o vprašanjih posebnega pomena za OZD itd. Pri poročanju delegacije o svojem delu gre za seznanjanje delovnih ljudi — volilcev o delu delegacije in delegatov v skupščini: s katerimi vprašanji se je delegacija ukvarjala, kakšni rezultati so bili doseženi, kakšna je bila aktivnost delegatov itd. Torej ne gre za formalistično poročanje o številu sej in številu točk dnevnega reda itd. Zbor delovnih ljudi — vo-

lici — naj na osnovi takega poročila ocenijo delo delegacije in delegatov, jih opozorijo na pomanjkljivosti, ponudijo delegatom pomoč pri njihovem delu in potrdijo pravilnost dela delegacije.

POVEZOVANJE DELEGACIJE ZA ZBOR ZDRUŽENEGA DELA IN DELEGACIJE ZA SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

Iz dosedanjega dela je opaziti določeno zaprtost pri delu posameznih delegacij. V programu dela skupščin družbenopolitičnih skupnosti in skupščin samoupravnih interesnih skupnosti pa je veliko vprašanj in problemov, ki jih obravnava oboje delegaciji oziroma zbor obeh skupščin v enakopravnem odločanju. V takih primerih je nujno, da delegaciji predhodno razčističujeta nejasna vprašanja in usklajujeta oziroma oblikujeta svoja stališča, s katerimi skupaj nastopata pred organi samoupravljanja v OZD oziroma pred zborom delovnih ljudi. Zaradi tega so potrebni stalni kontakti med vodjema obeh delegacij, predvsem pri programiranju dela delegacij in njihovi povezavi do zbora delovnih ljudi in drugih samoupravnih organov v OZD.

ODNOS DELEGACIJE DO IZVOLJENEGA DELEGATA V SKUPŠČINI DRUŽBENO-POLITIČNE SKUPNOSTI

Pri tem odnosu gre za tri osnovna vprašanja; odgovornost delegata v skupščini, dajanje smernic delegatu za delo v skupščini in poročanje delegata svoji delegaciji o njegovem delu v skupščini.

Naloge, pravice in dolžnosti delegatov so opredeljene v 165. členu slovenske ustave. Delegat se mora ravnati po smernicah svoje delegacije, ob tem pa mora upoštevati interese drugih delegacij in imeti pravičen pristop do sporazumevanja in

dogovarjanja. Na osnovi vseh teh treh pristopov se delegat v skupščini samostojno odloča.

V primeru različnosti stališč v skupščini, ko se osebno ne more opredeliti za določeno stališče, lahko delegat zahteva, da se razprava o določenih točkah preloži oziroma lahko zahteva odmor, da bi se medtem časom posvetoval z ostalimi delegati.

To je nekaj odgovorov na probleme, ki so se pojavili ob delu delegatov v delegacijah OZD in v skupščinah in upam, da bodo služili kot napotek delegatom in delegacijam za nadaljnje delo.

IVAN HAFNER

»HUDOMUŠNEŽI« NA KOLESARSKI STEZI

Iz sobote na nedeljo, tik pred akcijo torej, so jo neki zlikovci (kako pa bi jih lahko še drugače imenovali, nemara hudomušneži?) organizatorjem zagodili. Na cesti proti Dobrovi so »preusmerili« začrtano progo tako, da bi se po njihovem nič hudega sluteči trim kolesarji namesto na cilj pripeljali v »slepo ulico« oziroma po treh kilometrih na samotno kmetijo. Treba je reči, da so to delo opravili zelo temeljito. Vse nove oznake, puščice in napise so porisali z enako barvo in enakimi oziroma zelo podobnimi črkami. K sreči so organizatorji to »pote-gavščino« navsezgodaj zjutraj, torej še pravočasno, odkrili. Preostalo jim je, da so na kritičnem »križišču« postavili človeka, ki je potem celo dopoldne pravilno usmerjal kolesarsko kolono. Treba je povedati, da se je takrat do dobra natelovadil in si obrabil glasilke...

Čas pritiska

Na podlagi določil Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu Samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana, so vse občinske samoupravne stanovanjske skupnosti v Ljubljani, objavile v »Ljubljanskem dnevniku« in »Delu«, I. natečaj za pridobitev družbenih najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu.

Glede na to, da je bil omejeni natečaj objavljen 26. oz. 27. septembra in da je trajal 30 dni, je stanovanjska skupnost Ljubljana sprejemala vse vloge prosilcev za pridobitev stanovanj do vključno 29. oktobra 1975.

Kakšne bodo nadaljnje naloge občinskih samoupravnih stanovanjskih skupnosti (ker je na njih, zlasti na njihove odbore za družbeno pomoč odpadlo največ nalog v zvezi z dodeljevanjem stanovanj), potem, ko bo stanovanjska skupnost Ljubljana, ki je vloge prosilcev sprejemala, dostavila le-te občinskim stanovanjskim skupnostim?

Tako, kot tudi drugim bo samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana odstopila po končanem natečaju vse vloge tistih prosilcev, ki imajo v naši občini stalno prebivališče, tudi samoupravni stanovanjski skupnosti občine Center.

Predvidevamo, da bomo v skladu z dogovorom vseh predsednikov občinskih odborov za družbeno pomoč, s predsednikom odbora za družbeno po-

moč samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana, od samoupravne stanovanjske skupnosti mesta Ljubljana v začetku novembra sprejeli le kompletirane vloge, t.j. z vsemi potrdili, ki so bila zahtevana v natečaju. Šele v sredini novembra pa pričakujemo od samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana tudi tiste vloge, ki jih leta ni mogla kompletirati, čeprav je od prosilcev že zahtevala, da naknadno kompletirajo svoje vloge.

Popolnoma je razumljivo, da samoupravna stanovanjska skupnost občine Center, kakor tudi vse ostale občinske samoupravne stanovanjske skupnosti mesta Ljubljane sploh ne bodo obravnavale vlog tistih prosilcev, ki ne izpolnjujejo pogojev, navedenih v natečaju. Za tiste prosilce, ki sicer izpolnjujejo pogoje (vsaj kolikor je razvidno iz nepopolnih potrdil, ocen TOZD ali pa mnenj), vendar pa niso predložili prav vseh predvidenih potrdil (kar bo razvidno iz dopisa Samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana — v mapi vsakega takega prosilca), bo odbor za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu še enkrat (to je drugič!) zahteval, da manjkajoča potrdila predlože v roku 8 dni. Kolikor tudi tedaj ne bomo dobili potrdil, bo prosilec črtan iz seznama.

Odbor za družbeno pomoč samoupravne stanovanjske skupnosti naše občine je na svoji 4. seji, 2. 10. 1975 ustanovil več komisij, ki bodo opravile ogled stanovanjskih in

Nadaljevanje na 12. strani

Bratska kri

Od 24. do 26. oktobra je bila na obisku v Ljubljani 50-članska delegacija krvodajalcev A. V. I. S. iz pobratene Parme. Italijanski krvodajalci, ki so bili v Sloveniji že tretjič, so bili gostje mestnega odbora Rdečega križa. Prvi dan obiska je italijanske krvodajalce sprejel v prostorih Kluba poslancev tudi v. d. predsednik občinske skupščine Vid Štempihar.

Drugi dan so parmski krvodajalci dali kri na Zavodu SRS za transfuzijo, potem pa so jim podelili krvodajalska priznanja. Izmenjava krvodajalcev med Parmo in Ljubljano poteka že od leta 1970. Prihodnje leto so na vrsti ljubljanski krvodajalci, ki bodo odpotovali v Parmo. V soboto 25. oktobra je krvodajalce sprejel tudi predsednik IS SML Dagmar Šuster, zvečer pa jim je medvoška tovarna Donit pripravila slavnostno večerjo. Zadnji dan obiska so si italijanski gostje ogledali Postojnsko jamo in Lipico ter nato odpotovali domov v Parmo. Ob tej, vsekakor humani akciji, lahko dodamo le to, da smo takšnih izmenjav lahko sila veseli, saj se tudi tako krepijo bratske vezi med pobratenimi mesti.

Na sliki: sprejem pri predsedniku skupščine občine Ljubljana-Center.

Foto: L. Čuh